

værktøjer der skal bruges. Derfor – det vil også være et svar til fru Charlotte Antonsen – kan vi ikke vide, hvordan det skal føres igennem. Vi vil afvente den der prioriteringsrapport, men vi kan jo ikke blive ved med at vente, og det er derfor, vi har rejst denne her forespørgsel, nemlig for at finde ud af, hvad man vil gøre, også hvis Prioriteringsudvalget ikke bliver enige.

Det var også et svar til hr. Carsten Hansen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes ikke, fru Lene Garsdal rigtig får svaret på det her med, om fru Lene Garsdal mener, det ville være hensigtsmæssigt, at parterne deltager i udformningen af de her handleplaner for, hvordan vi får løst problemerne, for nu har vi jo netop set, at Prioriteringsudvalget er kommet med nogle gode konstruktive målsætninger. Så undrer det mig lidt, at fru Lene Garsdal ikke kunne forestille sig, at det kunne tænkes, at Strukturudvalget kunne være lige så konstruktivt.

Jeg vil stadig væk gerne vide, hvorfor fru Lene Garsdal ikke vil vente på, at Strukturudvalget kommer med det her.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

De her planer skal nås inden år 2005. Nu har vi år 2003 inden længe. Hvis der nu går meget lang tid, inden Strukturudvalget kommer nogen vegne, og hvis de slet ikke bliver enige, så har nogle et problem. Det er det, der er pointen.

Vi i SF går naturligvis ind for, at parterne har indflydelse. Vi støtter op om de der prioriteringer. Det har jeg i øvrigt også sagt i min ordførertale og i forslaget til vedtagelse.

Så det er der ikke problemer med. Problemet er at sikre, at der sker noget, sådan at vi, når vi når år 2005, så er kommet længere inden for de fire områder.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det var rart endelig at få et nogenlunde klart svar fra fru Lene Garsdal. Men nu er prioriteringerne jo netop kommet. Vi har netop set, at man på konstruktiv vis har kunnet lave de her prioriteringer parterne imellem. Mener fru Lene Garsdal ikke, det så er meget rimeligt, at vi lige lader parterne have prioriteringerne som udgangspunkt for den strukturdebat, der nu skal føres, inden vi begynder sådan at forudsige, at parter-

ne ikke selv har tjek på, hvad der foregår ude hos dem på arbejdspladserne?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu har den her regering siddet i over et år, og hele tiden har vi afventet og afventet og afventet parterne. Vi kan efter SF's opfattelse ikke blive ved med at afvente parterne uden at have en sikkerhed for, at der sker noget. Det er baggrunden for forespørgslen i dag og et svar til fru Charlotte Dyremose.

Formanden:

Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Kl. 10.35

Charlotte Antonsen (V):

Det er naturligvis en ulykke for ethvert menneske, der kommer til skade på sin arbejdsplads. Én arbejdsulykke er én arbejdsulykke for meget. Omvendt er det jo også klart, at der kan ske ulykker overalt, hvor der færdes mennesker. Man kan komme til skade i sit eget hjem, i forbindelse med sport, under fritidsaktiviteter, og man kan komme til skade, når man færdes i trafikken.

Uanset hvor stor og målrettet en indsats vi gør, kan vi aldrig komme alle ulykker til livs, men det skal selvfølgelig ikke være en sovepude. Politisk skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at mindske antallet af skader på mennesker. Den målsætning er alle partier jo heldigvis enige om. Her i Folketinget kan vi lave love og regler, der så vidt muligt bidrager til at gøre alle arbejdspladser så sikre som overhovedet muligt.

I Venstre tror vi på, at vi skal lytte til virksomhederne. Det er på virksomhederne, hvor arbejdet udføres, at man bedst er klar over, hvor problemerne er størst. Derfor ved man bedst dér, hvor man effektivt kan gribe ind med fornuftige ændringer af arbejdsgange, indretning af arbejdspladser, afskærmning og andre initiativer, der kan minimere farerne.

Derfor har regeringen bedt arbejdsmarkedets parter, dvs. arbejdstagere og arbejdsgivere, om at komme med et udspil om, hvor man ser de største problemer. Parterne blev også bedt om at give et bud på, hvor langt ned man realistisk kan bringe ulykkes- og skadesantallet i de kommende år.

Det er meget tilfredsstillende, at der nu fra parternes side er opstillet helt konkrete mål for, hvor meget vi vil kunne nå de kommende 4 år i